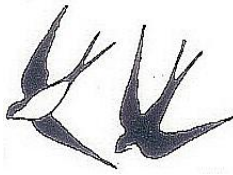

SVALENE

Norsk forening for utviklingsarbeid

Bergen
Juni 2018

Kjære medarbeidere:

Siden sist har Svalene hatt årsmøte i Oslo, der vi fikk mye informasjon fra Cristiania, ettersom to av styremedlemmene hadde besøkt skolen rundt årsskiftet. På møtet ble det bl.a. besluttet å heve de månedlige overføringene noe.

Også i år har vi vært så heldige å motta 5 utrangerte bærbare datamaskiner fra Hordaland Fylkeskommune. Disse er det god bruk for på Cristiania! Nå håper vi det snart byr seg en anledning til å få dem oversendt...

Som nevnt i forrige Svalenytt, bringer vi nå et reisebrev fra Cristiania, og vi har også en artikkel skrevet av en tidligere elev...

Reisebrev fra Cristiania

I begynnelsen av året var jeg på ferie i Sør-Amerika, og i den forbindelse besøkte jeg Cristiania i to omganger; første gang i midten av januar, og andre gang i månedsskiftet februar/mars.

Som vanlig kom rektor Maria og møtte meg på flyplassen. Vi dro til skolen, og hun kunne fortelle meg at de holdt på med nivelleringskurs for jentene som skulle begynne i første klasse. Dette er et tilbud skolen har for de nye elevene slik at alle er oppe på et visst minimumsnivå før den ordinære undervisningen starter. Skoleåret skulle ikke begynne før 1. mars.

De fleste lærerne var allerede i full sving med forberedelsene til det nye året. Det var veldig hyggelig å møte gamle kjente, og å hilse på de nye ansatte. Jeg hadde et par møter med Maria, og hun uttrykte oppriktig bekymring for lærersituasjonen. I dag er det slik at lønnsnivået på Cristiania ligger noe under satsene man får i staten. Når enkelte av lærerne får tilbud fra andre skoler, hvilket i seg selv er et kvalitetstegn, har ikke rektor noe særlig å forhandle med. Dette innebærer at vi mister gode lærere som kjenner skolen og organisasjonen. Cristiania er ikke som de statlige skolene; mye av arbeidet som gjøres der bunner ut fra personlig engasjement og medmenneskelighet. I staten møter man opp til timene sine og går når man er ferdig. På Cristiania er lærerne på skolen hele dagen og følger opp jentene på en helt annen måte. Lærerne vi har, liker at jobben deres er så meningsfull, men dette kan dessverre ikke alltid veie opp for en presset privatøkonomi. Maria ba meg derfor atter en gang om økte månedlige bidrag fra Svalene slik at hun kunne sette opp lønnen til de ansatte. Nok en gang måtte jeg si at vi på grunn av dollarkursen slet med å komme til ønsket nivå, men at dette var noe jeg ville ta opp med styret når jeg kom tilbake til Norge.

Det andre besøket var preget av skolestarten. Lærerne gjorde de siste forberedelsene, og ettersom jungeltelegrafan hadde vært i drift, kom det flere ekselever til skolen for å hilse på. Det var veldig kjekt å treffe gamle elever og mimre fra ”gamledager”. Alle uttrykte takknemlighet for utdanningen de hadde fått på skolen, og sa at dette hadde hjulpet dem til å få seg jobb. Det var spesielt ett ekselevbesøk som gjorde inntrykk: Yakeline gikk ut i 2010. Etter at hun var ferdig på Cristiania, studerte hun ved et institutt. Hun hadde småjobber ved siden av studiene. I fjor utlyste staten en konkurranse for oppstart av bedrifter. Yakeline leverte inn et prosjektforslag i en konkurranse og ble én av vinnerne! Hun skal nå åpne sin egen kafé. Yakelines historie kan du lese i sin helhet senere i dette bladet. Men det ender ikke der. Yakeline kom dessuten til skolen for å tilby 4. og 5. klassingene opplæring i hvordan man søker prosjektstøtte for egne bedrifter. Akkurat dette er så fint og rørende: Tidligere elever bryr seg om gamleskolen sin, kommer tilbake for å hjelpe eller bidra på andre måter. Dette er ganske unikt, og gir virkelig håp for fremtiden.

*Med hilsen
Tordis Ibanez
Leder*

Lærere og elever møtes til nytt skoleår.

Elever har laget en veggstavle i et klasserom. I midten er det frihetshelter som hylles, rundt noen av Perus karakteristiske særtrekk.

Elever stiller i kø for å få lunsj.

Utholdenhet - Strategien for å nå drømmene våre

Det gleder meg å presentere meg; navnet mitt er Yakeline Mayli Yucra Huamanquilla – eller som de fleste klassekameratene mine sier: ”Yucra”.

Jeg er eldst av fire søsken, Faren min er maler og moren min jobber i barnehage. Jeg er født og oppvokst i Chorrillos, Lima. Foreldrene mine er skilt, og derfor måtte vi ofte skifte skole. Jeg har gått på 3 skoler, den siste var Cristiania.

For en liten jente betyr det å være eldst mye ansvar; en må til enhver tid passe på at de mindre søsknene har det de trenger – for foreldrene er på arbeid. Jeg vil ikke klage angående denne tiden, tross alt lærte jeg mye.

Da jeg var 9 år skilte foreldrene mine seg. Det betydde at jeg måtte flytte ut, sammen med mor og en søster. Heldigvis var det en i familien som hjalp oss å finne et sted der vi kunne bo.

Det var i slutten av 2007 at min mor var på leting etter en annen skole for meg, der jeg kunne avslutte videregående. Klasseforstanderen min hadde sagt at jeg burde finne en annen skole, hvilket var vanskelig for oss med alle de utgiftene det innebar; innskrivning, uniform m.m. Nå så det ikke lyst ut for min videre skolegang! Da var det en tante som snakket om Cristiania, hun kjente en som gikk der, det måtte være en god skole for meg og min søster. Der ville vi få den støtten vi trengte i denne vanskelige tiden.

I januar 2008 søkte vi om plass for meg i 3. klasse og for min søster i 1. klasse. Jeg husker at vi måtte avgi en inntaksprøve, og de undersøkte litt om oppførselen min. Heldigvis gikk det bra, vi kom inn begge to, og begge avsluttet vi videregående på Cristiania.

Cristiania ble mitt andre hjem; det var et perfekt sted for å lære ikke bare fag, men at man kunne samarbeide i harmoni, på lag, vennskapet til lærerne og rektor som vi opplevde hver dag; jeg lærte hva solidaritet var – noe jeg ofte hørte i timene.

Jeg husker at jeg elsket hver fredag morgen, for den dagen skulle jeg ha matlagning, og jeg visste at vi kom til å lære noe nytt hver gang. Et annet høydepunkt for oss fra denne tiden, noe vi lenge hadde drømt om, var marsjeringen i militærparaden i anledning frihetsdagen i juni.

SVALENE ble i denne tiden min hemmelige inspirasjon. Jeg kan trygt si at anstrengelsene fra dem har båret frukter. Med dette som forbilde avsluttet jeg videregående i 2010.

Yakeline til venstre, som har laget kaker for salg, sammen med en annen elev i 2010.

Etter at videregående var ferdig begynte jeg å forberede meg på opptaksprøve på et universitet, for å studere jus. Der kom jeg ikke inn, så da måtte jeg ta småjobber som hushjelp, salg av matvarer og privatundervisning av mindre barn. Jeg hadde lyst til å studere videre, men ble hele tiden møtt med at det var for dyrt – jeg ville ikke klare det ved å jobbe ved siden av studiene.

Jeg kan bekrefte at å gå motstrøms ikke er lett, og det forandrer en. Jeg havnet til slutt på studiet av Administrasjon og Internasjonal Handel, der jeg fikk premie for nyskapende ideer. Men arbeidssituasjonen var fremdeles utilfredsstillende. En stor oppmuntring var det også å få premien ”Unge Gründere”, fra Arbeidsministeriet, der 300 deltok og bare 12 vant med sine prosjekter.

Jeg kan si at for å oppnå det man har bestemt seg for, må man bruke alle strategier og verktøy som er tilgjengelig – vennskap og nettverk betyr mye. Nå er jeg i ferd med å åpne en kafé i Chorrillos, jeg administrerer den og er barista. En av oppgavene mine er å promotere kaffe fra Peru.

Jeg skylder foreldrene mine en TAKK, for til tross for deres separasjon har forholdet til dem forbedret seg. TAKK skylder jeg CRISTIANA for det var stedet der prinsippene mine ble skapt; og selvfølgelig TAKK til SVALENE for det de grunnla i meg – selv om jeg ikke kjenner dem personlig. ”Takk for å gi meg undervisning uten å vente noe til gjengjeld”.

For de som leser dette, har jeg dette budskapet: ”Ikke gi slipp på drømmene dine. Oppnå dem kan være vanskelig, men det er ikke umulig. Ikke mist motet av det du hører eller ser; omstendighetene kan være del av en prosess. Bare din tro og din utholdenhet tillater deg å se det du har ønsket”.

God sommer!

U-landsforeningen Svalene
Christiesgt. 16
5015 Bergen

Kontonr.: 05 30 11 90214
www.svalene.no
svalene.no@hotmail.com
VIPPS#74871

